

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dissabte, 4 de setembre del 1937

NUMERO 168

EDITORIAL

¿Solidaritat internacional?

No ens referim a la solidaritat de les democràcies capitalistes, sinó concretament a la solidaritat que neix de les entranyes del Poble, del proletariat, organitzat als països que es diuen democràtics. Hom parla, ara, de si l'Independent Labour Party d'Anglaterra i la C. G. T. francesa exigiran als Govern dels països respectius una actitud més seriosa i enèrgica davant l'acció provocadora i criminal d'Itàlia i Alemanya. Fa molts mesos que aquesta posició resolta i ferma dels organismes esmentats calia que fos adoptada per ells, per tal com aquesta posició és l'única capaç de palesar que la solidaritat és sincera i positiva.

Perquè avui, si no és menyspreant la pròpia dignitat nacional, Anglaterra i França no poden aguantar per més temps la pruja de greuges de Hitler i Mussolini, i potser aquests greuges, que els governants anglesos i francesos s'obstinen a no veure, són la causa de l'actitud dels nostres germans britànics i gallesos. Ja no són els components de les tripulacions espanyoles dels vaixells mercants i pesquers els qui cauen sota la metralla dels avions o són destrocats pels torpedes dels lacais de Mussolini i de Hitler. Són també els mariners de Rússia, de França, d'Anglaterra i d'altres països que, en virtut d'una llibertat inqüestionable, fan un comerç ben lícit amb el Govern de la República espanyola.

Quan no són els governants—que volen ésser l'expressió representativa dels respectius països—els qui tenen la sensibilitat suficient per a defensar allò que en diuen honor nacional, és natural que sigui el proletariat el que surti a la defensa del que els governants deixen indefens i cobert de greuges, potser també d'indignitat.

¿A quin cap pot cabre que hagi estat necessari que Mussolini fes esment descarat de les tropes italianes a Santander perquè França i Anglaterra s'adonessin de la intervenció estrangera a Espanya, del que ja és una veritable i consumada invasió d'Ibèria? ¿Es que encara no ha arribat l'hora de posar fi a la comèdia de la "política de no intervenció"?

Ha estat necessari que la sang proletària, la dels obrers francesos i anglesos, esquitxés els rostres de llurs governants, per a comprendre que aquesta comèdia, que ha emplenat de ridícul i d'escarni les grans democràcies, ha arribat a la seva fi, i que cal posar-hi un epíleg que ajupi d'una vegada els pirates i els assassins enfrontats, cínicament, amb els alts interessos del Món i de la Humanitat.

Cal esperar, ara, que la solidaritat internacional del proletariat serà quelcom més que aquesta solidaritat platònica prestada fins al present. Els governants no són res més que mandatariis de la voluntat dels pobles. Ni Chamberlain, ni Eden, ni Chau-temps no poden continuar jugant les cartes falles, com fins ara. Si ho fan, com temem que ho facin, són els pobles per ells representats els que han de recordar-los que, per damunt de llurs equilibris i malabarismes, hi ha en joc la sort d'una civilització, la qual, per bé que mudable, no pot rompre la seva línia ascendent vers el progrés moral, social, polític i econòmic de la Humanitat.

En aquest sentit, l'actual civilització pot sofrir mutacions de forma i de fons, car la civilització cobejada pel feixisme anorrearà tots els valors històrics pels quals, emprant-hi torrentades de sang, ha lluitat el proletariat a través dels segles.

I si el proletariat internacional no empeny amb decisió, pels mitjans que sigui, el futur dels pobles serà un cementiri en el qual tindrà un trist enterrament tot el que ara fa digna la vida de la Humanitat: el dret a impulsar el procés d'evolució vers la llibertat universal dels pobles.

CATALANS ABSENTS



— Bah! Ja era hora.

ELS CRIMS DEL FEIXISME

Ha estat assassinat el germà del capità Filt. — Però de la mateixa manera que ara ens ajuden els antifeixistes alemanys, nosaltres els ajudarem fins a la victòria total

Madrid, 4. — El Comissari General de l'Exèrcit del Centre, camarada Antón, ha dirigit la següent carta al camarada Herbert Filt, capità de la vuitena brigada:

"Querido camarada: He leído por la Prensa la noticia de haber sido ejecutado tu hermano por los bandidos hitleristas de la Alemania parda a causa de sus actividades antifascistas. Muy afectado por este asesinato te expreso mi más sentido pésame.

Tu hermano ha cumplido en Alemania con su deber de antifascista sincero y consciente. Era uno de los más valientes y mejores héroes del pueblo alemán que lucha. Este nuevo crimen que a todos nos emociona grandemente y que viene a sumarse a la larga lista de víctimas de nuestro pueblo heroico, multiplica nuestro odio y nos trae nuevas energías para continuar luchando hasta abatir al fascismo sangriento.

No hemos podido evitar que tu hermano fuera asesinado; pero así como vosotros, heroicos combatientes de las brigadas internacionales, nos ayudáis en la lucha contra la

invasión italo-germánica fascista a nuestra patria, así también todo el pueblo español está a vuestro lado en vuestra lucha para libertar a vuestra Alemania del régimen de terror y de crimen en que está sumida.

Luchamos y lucharemos juntos para asegurar la independencia de nuestra querida España y para evitar los asesinatos que amenazan a los valientes antifascistas Remble, Stann, Liesel Herman y los demás camaradas que se encuentran todavía en las celdas de muerte del fascismo hitlerista.

Tu estás alistado desde los primeros días a nuestras brigadas internacionales; y en muchos combates ofreciste tu vida por la causa de la libertad. Continúa como hasta ahora sin desfallecer, querido camarada Filt. Héroes como tu, hijos de la clase obrera alemana, están en las filas de nuestro ejército republicano y nos son indispensables para asegurar nuestra victoria sobre el fascismo criminal.

En estas horas difíciles y doloro-

(Segueix a la pàgina 2)

LA MA NEGRA CONTINUA ACTUANT

UN VAIXELL ESPANYOL QUE ES TROBAVA ANCORAT A UN PORT D'ALGERIA HA DESAPAREGUT MISTERIOSAMENT

Bone (Algeria), 4. — S'informa que un vaixell mercant espanyol que es trobava en aquest port ha estat segrestat durant la nit i es creu que ha estat conduït a l'illa de Sardenya. El succeís ha produït gran indignació i es posa de relleu que es creu d'una nova modalitat de la pirateria que determina el país exerceix a la Mediterrània. — Cosmos.

LES AVARIES EXPERIMENTADES PEL CONTRATORPEDINER «L'INTREPIDE» TARDARAN TRES SETMANES A ESSER REPARADES

Totó, 4. — Les autoritats navals declaren que les avaries sofertes pel contratorpediner «L'Intrepide», en el qual com es sabut, es produí un incendi d'origen sospitós, faran necessari treball de reparació que es prolongarà per espai d'unes tres setmanes. Per això, les autoritats navals han ordenat que surti un altre contratorpediner per a exercir la vigilància a les costes espanyoles on havia estat destinat el vaixell sinistrat. — Cosmos.

En el bombardeig de Pu Tung per l'esquadra japonesa, han caigut diversos projectils en els barris estrangers

La Universitat xinesa de Ho Sung ha estat totalment destruïda per l'aviació japonesa

(Vegeu la informació a la pàgina 2)

En el bombardeig de Pu Tung...

Xang-Hai, 4. — Pu Tung ha sofert el bombardeig més violent de l'actual contenda sino-japonesa. Els vaixells de l'esquadra nipona iniciaren el furios atac de canó a dos quartes d'onze del matí. A les onze s'accelerà considerablement l'atac, i a les 14'45 les bateries xineses havien estat reduïdes al silenci. Fins aquesta hora, els canons xinesos no deixaren de respondre, dispar per dispar, als de l'artilleria embarcada japonesa, per la qual cosa és veritablement fantàstica la xifra de projectils que es creuaren entre els dos bàndols en lluita.

Durant el bombardeig, caigueren infinitat d'obusos en tot el perímetre de les Concessions internacionals, fins al punt que pot dir-se que totes elles rebieren algun projectil. En la Concessió francesa caigueren diversos obusos, però per veritable sort cap d'ells no féu explosió. La metralla d'un altre obús aconseguí el Consolat d'Anglaterra, on causà danys materials sense importància. En la Concessió anglesa caigueren altres obusos, i resultà mort un voluntari rus, i ferits, alguns xinesos.

Un altre obús xinès, com tots els anteriors, féu explosió a l'aire sobre l'edifici de la casa-caserna dels fusellers mariners americans. Metralla i teulada, però no causà desgràcies personals.

Al terrat del Consolat general d'Itàlia caigueren dues granades que gairebé no causaren danys materials.

El Consolat del Japó rebé diverses projectils, i s'aprecià clarament que els telèmetres xinesos l'enfocaven deliberadament. Hi hagué en l'edifici molts ferits i molts desperfectes, però el consolat i el personal continuaren als seus llocs.

Durant les sis o set hores que durà el formidable duel d'artilleria, la població s'amagà com pogué possiblement d'horrible pànic, perquè, en realitat, els habitants de Xang-Hai es trobaven entre les bateries xineses i les dels vaixells de guerra japonesos. Per això foren poc sobrevingueren després els temibles "raids" de les dues aviacions, però resultaren menys impressionants i efíccies que els atacs per artilleria.

Els trets de l'artilleria xinesa es dirigiren a les posicions japoneses de terra i als vaixells de guerra nipons.

En ple duel d'artilleria, diverses transportes japoneses abarrotats de tropes es trobaren entre dos focs, però després d'una hàbil maniobra, aconseguiren baixar pel riu i es col·locaren mig a cobert, garrera l'esquadra.

Circulà el rumor que el "Edmundo" havia estat tocat per algunes granades xineses, però els japonesos afirmaren que l'embarcació vaixell de guerra ni tan sols havia rebut metralla.

Durant la nit, quan semblava restablerta la calma, els transports de guerra japonesos efectuaren una no-

va temptativa de desembarc, però els xinesos, que vigilaven, obriren contra ells nodrid foc d'artilleria i metralladores, i tallaren l'intent així que fou iniciat. L'esquadra japonesa intentà protegir la maniobra, però per fi hagué d'apellar a protegir la retirada de les gabarres als vaixells de transport, i novament quedà aïllat el desembarcament.—Cosmos.

DETALLS DE L'AFERRISSADA LLUITA A WU XUNG

Tokio, 4. — Els diaris publiquen extenses informacions sobre l'ocupació per les forces japoneses, de Wu Xung, acció que consideren com la més important de la present guerra sino-japonesa.

En la informació que publica el diari "Asahi", hom declara que en entrar les tropes japoneses de desembarcament a Wu Xung, solament trobaren els cadavers de més de 800 soldats xinesos. L'articulista diu que als murs dels forts i a tall d'imatges religioses, els soldats xinesos hi havien col·locat gran nombre de retrats del mariscal Xang-Kiai-Txec, amb inscripcions que deien: "Morirem per Xina i per tu, que ets el més preciat dels seus representants."

Els japonesos trobaren a Wu Xung 25 canons, però tots inutilitzats.

Tots els corresponals xinesos fan justícia al valor de les tropes xineses que defensaven Wu Xung dient que lluitaren amb veritable heroisme fins l'últim moment, en què els supervivents optaren per retirar-se en esser reduïdes al silenci llurs bateries pels canons dels vaixells de guerra nipons i les bombes que constantment llançava l'aviació.—Cosmos.

LA UNIVERSITAT DE SO-SUNG HA QUEDAT TOTALMENT DESTRUÏDA

Shang-hai, 4. La Universitat Nacional Xina de Ho Sung, ha estat completament destruïda per l'aviació japonesa. La indignació produïda per aquest nou acte de barbàrie és extraordinària.

Per altra banda, els japonesos s'han dedicat a inutilitzar totes les comunicacions entre la Xina nacional i el Món occidental, procedint a tallar tots els cables submarins. Les comunicacions de Xina amb Europa i Amèrica es fan únicament per ràdio, amb l'estació central de S. S. F. de Hong-Kong, la que s'encarrega de la seva retransmissió.—Cosmos.

FORCES NIPONES EN SITUACIO DIFICIL

Nanquin, 4. L'Agència xinesa Central News comunica que les tropes japoneses que operaven a la regió de Lu-Siang han quedat totalment encerclades per les forces xineses, a conseqüència d'un magnífic moviment envoltant d'aquestes.—Cosmos.

ELS CRIMS DEL FEIXISME

(Ve de la primera pàgina)

...sar para ti, no nos limitamos a asociarnos a tu dolor. Ante ti, ante todos tus camaradas, ante tu pueblo antifascista, ce aseguramos continuar nuestra lucha hasta la victoria y vengar el asesinato de tu hermano y de todos los antifascistas que han corrido su desgraciada suerte.

Salud y ánimo, querido Fil. Te saludamos con nuestro grito de combate y liberación "Rotfront".—"Antón". —Febus.

Reunió del Comitè Nacional de la C. N. T.

València, 4. — S'ha reunit el Comitè Nacional de la C. N. T.

El camarada Manuel López informà del Ple de Locals i Comarcals del Centre. El Comitè es dona per assabentat del telegrama rebut d'Amèrica en el qual es dona compte de la gran expectació que ha produït l'arribada dels nostres delegats. S'acorda convocar per al dia 25 del corrent un Ple de Sindicats de la Federació de la Indústria de l'Edificació, Fusta i Decoració, per tal de constituir la Federació Nacional. Es determina convocar un Ple Nacional de Regionals.

Examinat el projecte d'estructuració del Consell Técnico-administratiu del Sindicat de la Construcció de Barcelona, s'acorda incloure'l, per la seva importància, en el Butlletí del Comitè Nacional, per a coneixement dels Sindicats. Són nomenats els companys Manuel López i Pere Sánchez per assistir al Ple Nacional de Camperols de Lleuant, que tindrà lloc el dia 9 del corrent.—Febus.

Von Blomberg dirigirà les maniobres militars alemanyes de tardor

ENGUANY ACTUARAN CONJUNTAMENT LES FORCES DE TERRA, MAR I AIRE

Berlin, 4. — L'Agència oficial D. N. B. anuncia que les grans maniobres de tardor que efectua cada any l'exèrcit alemany, seran aquesta vegada aèries, terrestres i navals. En les tres modalitats prendran part els últims materials ultramoderns introduïts en la defensa nacional. Les maniobres seran dirigides personalment pel ministre de la Guerra, mariscal von Blomberg.

De font autoritzada es declara que encara resulta prematur parlar de la possible assistència de Hitler i Mussolini a aquestes maniobres, les quals, com és sabut, tindran lloc (des de terra i aire) al sud-oest del país, en zones abans desmilitaritzades a conseqüència pel Tractat de Versalles.—Cosmos.



Generalitat

EL VIATGE DEL CONSELLER DE PROVEÏMENTS A VALENCIA

Ha desvetllat molt d'interès la reunió que dilluns vinent celebrarà el Consell executiu. En aquesta reunió, el conseller de Proveïments, Serre Pàmies, donarà compte del resultat del seu viatge a València. Com és sabut, l'emmental conseller ha conferenciat amb el Cap del Govern de la República sobre els obstacles que cal superar per aconseguir el proveïment de la ciutat.

Es possible que aquest viatge tingui conseqüències, si no ha estat possible obtenir el resultat, que hom desitjava.

Per a protegir la ciutat, calen quantitats enormes, perquè no disposem de la majoria dels articles de primera necessitat i cal anar-los a cercar a l'estranger.

Es difícil de preveure el que passarà després de celebrada la reunió, perquè, com ja hem fet constar altres vegades, entre les Secretaries dels consellers i la Premsa hi ha una muralla. Encara que ho subestimem, tampoc no podríem fer cap comentari, per raons fàcils de comprendre. El Poble ha d'endevinar el que passa a través de les notícies oficials. No ens estranyaria que aquestes fossin declarades de text en totes les escoles.

Hi ha gent nerviosa i impulsiva que en aquests moments, davant de certes deficiències que són ben comprensibles, adopta una actitud intransigent. La gent hauria d'aver-se a prescindir de tot allò que no és necessari per a viure. En temps de guerra, no hi poden haver refinaments de cap mena.

Cal exigir al conseller de Proveïments que faci tot el que pugui per a proveir la ciutat, però no podem exigir-li que faci més del que es pot fer en aquests moments. Els qui demanen que la ciutat recobri el seu aspecte normal, viuen als núvols.

Els qui van visitar les grans ciutats europees en temps de la guerra que van fer esclatar els ambiciosos, saben molt bé que els ciutadans, per a viure, havien de fer grans sacrificis.

Nosaltres també estem en guerra i, per tant, no podem viure folgadament com en temps de pau.

El Poble, però, no pot morir de fam. Esperem conèixer el resultat de les gestions que ha realitzat a València el conseller de Proveïments que arriba a Barcelona aquesta nit.

Segons ha comunicat aquest matí el President, ha pogut resoldre, en part, el problema que ha motivat el seu viatge.

Esperem que es reunirà el Consell i que el conseller digui el que ha fet a València.

J. VERAX

EL PRESIDENT DIU QUE DILLUNS ES REUNIRÀ EL CONSELL PER A TRACTAR EL PROBLEMA DELS PROVEÏMENTS

Aquest migdia el President Companys ha conversat breument amb els periodistes.

Es ha dit que havia rebut un telegrama del general Pozas, donant-li compte de la caiguda de Belchite.

Es ha dit també que avul no es reunirà el Consell Executiu, perquè el conseller de Proveïments li ha comunicat que fins aquest vespre no estaria de retorn de València, on ha realitzat diverses gestions que li han permès resoldre en part els problemes dels proveïments.

Com que el motiu principal de la reunió del Consell era el tractat del problema dels proveïments, la reunió del Govern se celebrarà el pròxim dilluns.



REVISIO D'UNA CAUSA

Al Tribunal d'Urgència número 2 es feren les diligències per a procedir a la revisió de la causa contra René Llanas de Nibob, condemnat pel Tribunal Popular número 4 a vint anys de presó.

Dintre de pocs dies es dictarà el fal.

HA TORNAT DE PUIGCERDA I HA LLURAT MOLTS DINERS

Ha tornat de Puigcerdà el jutge especial Fernández Ros, el qual instruí diverses diligències a l'esmentada població.

Féu lliurament al president de l'Audiència de valors de l'Estat, la quantia dels quals ascendeix a més de mig milió de pessetes, i que foren trobats a Puigcerdà, i que prèvia la publicació dels edictes corresponents, i per no haver-se presentat cap reclamació, es reintegraran a l'Estat.

També ha fet lliurament Fernández Ros d'11.733 pessetes, procedents d'una apropiació il·legal.

NOU ANYS DE PRESO

Es veié al Tribunal Popular número 2 la causa instruída contra Benet Bernal Rojo, acusat d'haver mort el responsable d'un taller de fusteria del carrer dels Jocs Florals, anome-

nat Vicenç Oliver, per qüestions de la setmana, que li fou avançada i decontada més tard.

El processat ha manifestat que fou desafiat per l'interfecte, i que en sortir al carrer, per a defensar-se, amb el polidor que portava a la mà, sense saber com, li donà uns cops al cap, que li ocasionaren la mort.

La prova testifical no fou molt favorable per al processat, i el jurat es retirà a deliberar a un quart de dues de la tarda.

El veredicté ha estat de culpabilitat, apreciand un atenuant, i la sala condemnà al processat a la pena de nou anys i un dia de presó, i deu mil pessetes d'indemnització.

DOS EXPEDIENTS DE LA DELEGACIO D'HISENDA

La Delegació d'Hisenda ha passat al jutjat uns expedients perquè, davant el seu resultat, s'instrueixi el corresponent sumari.

Un d'ells fa referència al contraban de Loteria, amb motiu del procés de la loteria Maria III, i en el qual estava complicada una entitat bancària d'aquesta ciutat. L'altre expedient és per contraban de farina, que es verificà fa uns mesos, contra Jaume Oliver Bonet.

Els expedients han passat als jutjats 4 i 14, respectivament.

EN LA CONFERENCIA MEDITERRANEA, ANGLATERRA PROPOSARA LA CONSTITUCIO D'UNA FLOTA DE GUERRA INTERNACIONAL PER TAL D'EVITAR ELS EXCESSOS DE LA PIRATERIA FEIXISTA

Londres, 4. — Es sap de font oficial que en la pròxima Conferència de les Potències mediterrànies, que serà convocada a proposta de França, la Gran Bretanya es proposa presentar un projecte veritablement trascendental. Malgrat la gran reserva que es guarda sobre el particular, se sap que el projecte anglès preveu la col·laboració entre totes les Potències a base que s'asseguri la protecció de tots els vaixells, i deixar l'actual sistema que cada país vetllà únicament per la seguretat dels seus propis vaixells. Es

posa de relleu que no es tracta de cap manera de formar una flota internacional, sinó de fer comuns totes les Potències l'agressió que es cometi eventualment a la Mediterrània contra una sola d'aquelles.

Oficialment es declara que tots aquests rumors són completament gratuïts, perquè fins després del Consell de Ministres que es celebrarà el dimecres no es podran conèixer els acords adoptats pel Govern sobre el particular. Fins dimecres proseguiran les negociacions i, possiblement, ni

tan sols en aquell dia no es podrà conèixer el text de la proposició que presentaria Anglaterra davant la Conferència.—Cosmos.

GRECIA CONFORME AMB LA SUGERENCIA DE FRANÇA

Atenes, 4. — S'informa oficialment que el Govern d'Atenes ha acollit amb satisfacció el projecte de convocació d'una Conferència de Potències mediterrànies i ha decidit assistir-hi.—Cosmos.



EL COMISSARI GENERAL A VALENCIA

Ha sortit vers València el comissari general d'aquesta Comissaria de Policia, Félix Carreres.

QUATRE SACS DE CAFE

A la casa de Josep Arenyudo, de l'Avinguda Prat de la Ribera, han estat ocupats quatre sacs de café de 60 quilos cada un, que aquest individu tenia emmagatzemats.

El gènere fou decontaminat i el propietari no va poder ésser detingut per trobar-se absent de Barcelona.

EL ROBEN MENTRE VEN

A l'Avinguda Icaria, mentre estava venent els seus productes Josep Sánchez Molina, li robaren la cartera, on portava unes 600 pessetes.

Creu que els autors són unes dones que es posaren al seu voltant i, amb l'estipament, li robaren els diners.

TREN APEDREGAT

En passar un tren que procedia de

Manresa pel terme d'Harmonia del Palomar, una desconeguda apedregaren el dit comboi. Resultaren ferides les passatgeres Assumpció Penhalver i Carme Puga, les quals foren assistides de primera intenció al dispensari de l'estació, quan hi arribà el tren.

La guàrdia nacional va donar una batuda per aquells voltants, cercant els autors d'aquest fet salvatge.

INCENDI EN UN PARC

En un bos del Parc Municipal del Tibidabo es va declarar un incendi, el qual fou sufocat pels bombers sense que hi hagués desgràcies personals.

Es el tercer incendi que es produïu en tres dies, per la qual cosa es creu que pot ésser intencionat.

DOS LLADRES PETITS

La policia ha pogut detenir els menors d'edat Josep Agustí Baion i Baltasar Nicola Morató els quals tenien amagades en una cova unes bicicletes que havien sotrest de diversos establiments.

També s'ells ocuparen 211 pessetes, producte de la venda d'altres màquines igualment robades.

Després de prestar declaració en el Jutjat, els dos delinqüents passaren a disposició del Tribunal de Menors.

TROBALLA DE MONEDES D'ARGENT

En un regaire efectuat a casa de Josep Mellado, a la barriada de Can Tunis, se li trobaren 2.800 pessetes en argent.

Aquesta quantitat fou lliurada a la Tresoreria de la Generalitat i el seu possessor a disposició del jutge. Després de declarar fou alliberat.

TROBALLA DE MATERIAL PER A LA FABRICACIO D'EXPLOSIUS

Al Jutjat de guàrdia es dona compte, per la policia, del registre practicat per una agència en una casa del carrer de Casanova, que estava abandonada, segons sembla, on es trobaren una gran quantitat de material per a la fabricació d'explosius, abundància de sofre, que estava en barriols, pólvora, potassa, unes bombes incendiàries ja fabricades, cartutxos de Mauser buits en espera d'ésser carregats, i unes proclames de la Lliga Catalana de les últimes eleccions.

També hi havia algunes armes. Tot plegat ha estat lliurat al Jutjat.



AVIS ALS METGES DEL MUNICIPI

Els seus i tots els altres emoluments que percebrien els metges del Municipi, corresponents al mes d'agost, es seran abonats en els dies i hores següents:

El dia 6, de dos quarts de deu del matí a la una de la tarda, es pagara els professors les inicials dels cognoms dels quals estiguin compreses entre les lletres A i C inclús.

El mateix dia, de cinc a set de la tarda, els que ho estiguin entre les lletres D i L.

El dia 7, de dos quarts de deu del matí a la una de la tarda, de les lletres M a la P, i aquest mateix dia, de les cinc a les set de la tarda, de les lletres Q a la Z.

ES DEMANEN REFERENCIES D'UN INDIVIDU

L'Alcaldia de Barcelona ha rebut

una carta de Mme. Louis Elise Beltran, rue des Prêtres, 25, de Pont-a-Mousson (Meurthe et Moselle), França, per la qual demana si algú podria facilitar-li noves del seu marit, M. Louis Beltran, Centres Italians, Barcelona, Casa C. N. T. - F. A. I., Via Durruti, del qual diu que fa set mesos que no en té notícies. Si algú pot facilitar referències del suadit individu, li agrairiem que vulgui posar-se en relació amb la Secretaria particular de l'Alcaldia.

OMISSIO

En enumerar, en edicions anteriors, les lletres dels nous arbitris creats per l'Ajuntament de Barcelona, degut a les circumstàncies especials determinades per la guerra, s'ometé de consignar que s'han fixat així mateix uns petits arbitris sobre la peça salada i seca, gel, vinagre i most.

BELCHITE!

A força de coratge i després d'una jornada veritablement heroica, ahir, al final de la tarda, Belchite va quedar totalment al nostre poder

1.500 baixes feixistes i més de 500 presoners

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Un grup de forces enemigues que realitzaven una descoberta prop del riu Sorbe, al front de Guadalupe, ha estat sorprès per les nostres forces, les quals li han ocasionat baixes.

A l'Espolón de Vaciamadrid hem ocupat una altura propera i el nord-oest del vértex Coberteras.

NORD. — Els facciosos seguien pressionant al front oriental d'Astúries i han aconseguit infiltrar-se per la costa i Sierra Flana, fins al meridí de Penedules. Les nostres forces han actuat per tal de tallar aquest avanç enemic.

Evadits del camp rebel: dos.

SUD. — Al front de Granada, els rebels, amb foc d'artilleria i morter, han atacat les nostres posicions de La Umbria. Davant la resistència i els reforços nostres, han desistit de l'atac a ions.

L'artilleria enemiga, des de Venta Cedada, ha bombardejat les mines de Sepulcullilla.

Al sector de Pozoblanco, la Sierra Tejonera ha estat disputadíssima durant la jornada anterior. Ha estat conquistada i perduda tres vegades, però, finalment, ha quedat al nostre poder.

Avui ha repetit l'enemic la seva acció d'ahir i ha atacat en massa l'esmentada serra. Les pèrdues sefetes per l'enemic en aquestes operacions han estat enormes.

SUD TELIX. — Activitat manifestada per foc de diverses armes sobre les nostres posicions del Pardillo i sectors de Quintanilla i Don Benito.

S'han presentat a les nostres files, procedents del camp facciós, dos evadits.

LLEVANT. — Les nostres forces que actuaven sobre Azor s'han retirat ordenadament a llurs posicions primitives.

En un reconeixement realitzat per les nostres forces, s'ha recollit material enemic.

Al sector de Barracas, lleuger tiroteig de fusell i metralladora.

S'han presentat a les nostres files dos soldats amb armament.

EST. — L'activitat d'avui s'ha concentrat a tres sectors: Puebla de Albornón, Mediana i Belchite.

En el primer d'aquesta sectors, en fer-se de dia, s'han emprés accions locals sobre petits nuclis que ocupaven posicions perjudicials per a nosaltres.

S'ha aconseguit batre'ls han estat expulsats de les esmentades posicions i hem millorat les nostres línies.

Hem fet presoners allí un alferes i 80 soldats; ens ferem càrrec de 27 evadits. Hem recollit dos morters, tres fusells-metralladora, 59 fusells i moltes granades de mà.

Al sector de Mediana ha continuat la pressió de l'enemic, sense que aquest arribés a desallotjar-nos de les posicions ocupades ahir, a desgrat de la gran activitat artillera i de l'aviació. Només hi ha hagut una lleugera in-

filtració enemiga pel flanc esquerre.

En el setge de Belchite s'ha lluitat amb extraordinària activitat durant tota la jornada.

A dos quarts de quatre de la tarda, després de continus i intensos combats, els facciosos que estaven assetjats en una part del Seminari han iniciat la sortida per un túnel, però no han aconseguit evadir-se tots, puix que 40 han caigut presoners. Hem recollit també 14 ferits.

Els altres han pogut unir-se als assetjats en altres edificis del poble.

La lluita en aquest ha estat duríssima. La conquesta s'ha realitzat casa per casa, després d'un assalt formidable que han realitzat per tots els fronts les tropes de la República. A força de coratge, les forces lleials han aconseguit anar ocupant diverses posicions, i s'han apoderat de peces d'artilleria, morters i metralladores.

A mesura que s'avançava pel cas de la població, anaven caient a les nostres mans presoners i recollim molts evadits que decidien passar-se al nostre camp.

Després d'una jornada veritablement heroica, al final de la tarda, Belchite ha quedat totalment al nostre poder.

S'han recollit 1.500 cadàvers facciosos, i els presoners classificats passen de mig miler.

L'assalt a Belchite constitueix un èxit extraordinari, per la importància dels objectius, per la quantitat d'enemics que defensaven el poble i per la tenacitat amb què s'ha sostingut la lluita durant cinc dies.

EXERCIT DE L'AIRE

Des de la una de la matinada han començat a operar els nostres aparells als fronts aragonesos. Han bombardejat el poble de Torrecilla i la carretera i el ferrocarril que passen pel poble esmentat.

Sobre la carretera que va de Mediana a l'ermita de Zaragoza la Vija, s'han fet metrallaments, a més del bombardeig.

Repetides vegades han estat bombardejades la carretera de Belchite a Zaragoza la Vieja, que passa per Valmadrid; la de Saragosa a Alcanyis, en el tros comprès entre Mediana i La Laguna; els voltants de Puentes de Ebro i una columna de camions que avançaven per la carretera general de Saragosa i els afores de Burgo de Ebro.

El Govern de la República ha pres severes mesures per a reduir el consum de gasolina

València, 4. — La "Gaceta" publica, entre d'altres, les següents disposicions:

Presidència. — Disposant que els funcionaris de qualsevol Cos que, prèvia la deguda justificació, es desplaçin d'aquesta ciutat per a afers particulars, no tindran dret, durant tot el temps de l'absència dels llocs on presten servei, a percebre la indemnització de deu pessetes diàries creades per ordre circular d'aquest Departament.

Una altra modificant la del 2 d'agost passat en el sentit que la Comissió de provisionament i evacuació de Madrid sigui presidida pel president del Consell de Ministres.

Una altra dictant normes per tal de minorar, limitar i restringir l'excessiu consum de gasolina. Unicament circularan cotxes oficials del president del Consell de Ministres, sots-secretaris, president del Tribunal Suprem de Justícia, fiscal de la República, director general de Carabiners i Seguretat i caps d'unitats armades.

Cada departament ministerial fixarà, amb criteri restrictiu, el nombre de vehicles de servei que siguin indispensables, i haurà de portar aquesta autorització per a cadascun d'ells, que expedirà el titular del Departament o la persona a favor de la qual ell delegui.

Queda suprimit, en absolut, el servei de taxis i autobusos urbans a tot el territori lleial a la República.

Es reduirà al mínim possible el servei d'autobusos de línia. Els que s'autoritizin hauran d'anar provistos de documents expesos per la Sots-secretaria de Transport, en els quals consti la necessitat del servei a realitzar.

Queda suprimit l'ús de cotxes i automòbils particulars. Unicament podran circular aquests últims mitjançant autorització que expediran les Direccions Generals de provisionament i d'indústria, per a cada servei que realitzin.

El vehicle automòbil que circuli no ajustant-se a les normes precitades serà requisat pel qualsevol agent de l'autoritat.

Defensa Nacional. — Convocant cursos per a mecànics muntadors d'avions, mecànics militars d'aviació i mecànics il·licenciats d'aviació.

Dictant normes perquè, en compliment del que disposa el Decret publicat a la "Gaceta" d'ahir, s'efectuï la mobilització i incorporació de la lleia del 1930.

Comunicacions i Obres Públiques. — Disposant que mentre persisteixi l'absència dels funcionaris que la rebel·lió feixista hagi trobat en terreny facciós, es concedeixi a llurs mullers, fills i pares, segons els casos, el dret a percebre els havers que els corresponguin. — Febus.

El partit laborista anglès acaba de llançar un important manifest a l'opinió pública

Londres, 4. — El Partit Treballista ha llançat un manifest sensacional, en el qual demana el Poder dient que mentre ell no se'n faci càrrec, subsistirà constantment el gravíssim perill d'una guerra mundial.

El Partit Treballista opina que la guerra pot evitar-se i que així cal fer-ho. També creu que es pot establir una pau de llarga durada, però aquest resultat solament s'aconseguiria si a la Gran Bretanya pugés al Poder un Gabinet treballista.

Constata que les grans potències estan armades fins a les dents i preconcitza la necessitat absoluta d'anar, pel camí més curt, vers la seguretat col·lectiva, "perquè el país que quedi aïllat, es trobarà en una situació molt perillosa". Per últim aconsella la tornada d'Alemanya i el Japó a la Societat de Nacions. — Coemos.

CATALUNYA INQUISITORIAL

Ve de la pàgina 6.

aquest professava. ¿Es que la nostra Inquisició, abans de claudicar amb el seu esperit negre i destructiu, preferí imitar Calvi?

Perquè el nostre Miquel Servet, el descobridor de la circulació de la sang, que és certament una glòria mundial, i no ho és catalana per la manca, potser, de bon sentit catalanista, enmig dels debats científics, s'aplicava a la teologia. I fou probablement l'any 1537 quan conegué personalment Joan Calvi, amb el qual sembla que discutí violentament sobre qüestions teològiques. Un dia, invitat per Calvi a sostenir novament les seves opinions, Servet no assisteix a la cita. Es comprèn que Servet es negués a discutir amb un adversari irreconciliable i fanàtic en extrem. Calvi no va trigar pas gaire a portar Servet a la foguera...

I avui, encara, la nova Inquisició condemna a la foguera Miquel Servet... Il·lustre català que feu un dels més grans descobriments dels segles.

I ¿per què esmentar encara més exemples? ¿Es que potser cal recordar aquell pensador, fill de Reus, que amb la seva filosofia ens acostà força a la Veritat,

aquell savi català que es digué Joaquim M. Bartrina i que la nostra Inquisició ha fet perdre con els altres? ¿Cal que parlem també de Pompeu Gener, o del pintor introductor de l'"ex-libris" i de l'aiguafort, quan, després de Fortuny, no se'n parlava ja més i que es digué Alexandre de Riquer, i de Felip Pedrell, el Wagner català?... ¿O és que ens hem de referir a víctimes contemporànies i hem de pensar que, sense la Inquisició preestaberta, el doctor filòsof Didaç Ruiz no fóra res més que un passiu, com pretén de fer-lo passar la canalla dels inepres?... I que, sense aquesta Inquisició, tal vegada Xenuis no hauria davallat al foc putrefacte on ha anat a raure...

Ventura que en recordar-nos avui, en certa manera (i encara en certa manera!), de Cristòfor de Domènec, podríem suposar que existís un esperit d'esmena, de rectificació...?

Perquè Catalunya sia el que li pertoca cal acabar amb aquesta eixora, inhumana i criminal Inquisició moderna que Pofega.

FENT EL BUTI, és així el que obtenim: una Catalunya buida, quan hauria d'ésser verament rica i plena...

BLACK GIPSY

ELS FACCIOSOS RETIREN EFECTIUS DE L'EXERCIT DEL NORD PER A REFORÇAR EL QUE LLUITA EN EL FRONT D'ARAGO

Gijón, 4. — Durant la nit passada, l'enemic volà una contramina al Cementiri Vell d'Oviedo que destruï els seus mateixos parapets i els causà moltes ferides. Alguns trossos arribaren a les nostres trinxeres i produïren un ferit.

Al sector de Biedes s'entaulà un duel d'artilleria sense conseqüències per a nosaltres.

Un canoneig lleial, prop de les posicions rebels, produí danys a l'enemic.

Al front oriental es nota inactivitat enemiga, que demostra que s'ha pogut frenar la seva ofensiva. En algunes ocasions aliades prop de la costa, els

rebels van perdre algun terreny davant els nostres enèrgics contraatacs.

S'ha comprovat que els facciosos han tret d'aquest front totes les unitats mores i italianes, la majoria de llur aviació i material de guerra, pot tal de trametre-ho a Aragó. Les brigades actuen amb soldats andalusos i navarresos. L'aviació lleial ha actuat sobre seu i ha bombardejat llurs posicions i metrallat amb vois rasants llurs guarnicions, a les quals ha fet moltes baixes.

Han arribat a Gijón tres-cents vint empresonats del Penal del Duero, els quals pogueren ésser evacuats abans de la caiguda de Santander. — Febus.

LA CALMA HA RENASCUT A MEQUINEZ (MARROC FRANCES) DESPRES DELS SAGNANTS ALDARULLS DE DIJOURS

París, 4. — S'informa oficialment que ha estat restablert completament l'ordre a Mequinez (Marroc francès) després dels sagnants fets del dijous. Les autoritats declaren que es tracta dels esdeveniments més greus registrats a Mequinez des que França domina en aquella ciutat, que és considerada com una de les més tranquil·les del país.

De l'enquesta que porten a terme les autoritats per ordre del Govern, sembla que es desprèn que, encara que l'origen del motí sigui la qüestió del repartiment d'aigua potable, en el desenvolupament dels fets han intervingut elements nacionalistes marroquins. — Coemos.

El Ministre de Defensa Nacional felicita el cap de l'Exèrcit de l'Est

València, 4. — Indalecio Prieto ha dirigit al general Pozas el següent telegrama:

"Ministre Defensa Nacional a general cap de l'Exèrcit de l'Est.—Amb la presa de Belchite es corona avui una interessantíssima fase de l'ofensiva empresa a Aragó per l'Exèrcit de la República. Durant set dies l'e pogut jo contemplar de prop el valor ardent i l'entusiasme magnífic amb què les tropes dirigides per la V. E. atcaven els objectius que els havien estat assenyalats; i de la mateixa manera com en les operacions realitzades anteriorment a Madrid, he comprovat de manera personal que disposem ja d'un

Exèrcit capaç per a les més difícils i arriscades maniobres.

Gaude per temperament a fer elogis, el faig avui sense limitació a l'Exèrcit a les vostres ordres. La meua felicitació cal que arribi al comandament, als òrgans assessors d'aquest i a les tropes; comprèn, en suma, tota aquesta massa popular que, empunyant bravamet les armes i guisa per nobilitats anhels, ha escrit en terra aragonesa pàgines d'heroisme.

Aquesta felicitació és la d'un governant espanyol i un general espanyol i per a un Exèrcit totalment espanyol. I el governant sent la satisfacció que la victòria assolida no l'obligui a retrocedir a cap poder estranger, com acaba de fer-ho, en forma de repulista vasallatge, el cabdill facciós, aliat a Potències estrangeres. També la V. E. sentirà la satisfacció de no compartir la felicitació amb generals arribats de nou. Les nostres glòries o les nostres desventures són i seran espanyoles per complet. Un salut.

—També ha felicitat el ministre de Defensa el cap de l'E. M. coronel Rojo.

Contra els especuladors!!!

Evidentment, l'especulador és un enemic de la nostra causa i com a tal cal tractar-lo. No hi poden haver consideracions de cap mena vers semblants subjectes que roben sense donar la cara ni arriscar la pell. El pes de la justícia popular ha de caure inexorablement sobre ells, per als que estiguin situats i per influències que s'avinguin a recolzar llur robatori. Fa massa temps que sofrim llurs urpades d'agiotistes perquè, abans de trobar-nos endogalats per la força de la conjura vil, no els anorrem definitivament.

Però si els especuladors, valent-se de l'habilitat, cerquen llur impunitat vers un carnet sindical, què cal fer? Cal assenyalar, interessar i atacar, si és menester, aquella organització que, donant-se-les d'obrera, dona acolliment als pitjors enemics de la classe treballadora.

La política a fer contra l'enorme frau de l'especulació present no ofereix moltes complicacions. Ha de fonamentar-se en mesures de control absolut i en l'establiment dels monopolis necessaris des del Poder. És el Govern, perquè mana i té la responsabilitat de fer-ho, el que ha de realitzar el proveïment de la reraguarda i del front, segons les disponibilitats econòmiques i les existències dels productes alimentosos, i no els senyors que, perquè paguen matrícula a l'Estat com a comerciants, es creuen amb el dret de traficar sense més mesura que llur egoisme amb allò que és el pa de tothom.

Per tant, més que Decrets, el que convé és crear els òrgans indispensables per a establir una organització que possibiliti un racionament equitatiu dels quevures sense el llast de l'especulació, que perjudica considerablement la moral de la reraguarda.

LA REALITAT. «Les batalles i les guerres les guanya el bel·ligerant que no es creu derrotat i que té condicions per a resistir un quart més que el seu enemic»

Situació dels fronts i de la reraguarda

La Premsa italiana ha llançat les campanyes al vol amb motiu de les operacions de Santander. Els seus comentaris recorden els que seguien a l'ocupació d'Addis Abeba. Fàcils victòries! Evocquen l'excesivament elogiada i trompetejada de Vittorio Veneto, on tot l'exèrcit d'Armando Diaz lluità contra dues divisions hongareses, úniques que en la descomposició general de la Doble Monarquia habeburguesa conservaren la suficient disciplina per a oposar resistència. Volen els fets que l'instrument militar italià, el qual acompanya heroicament la desgràcia, des de Novara a Caporetto, passant per Custozza, solament es coroní de glòria quan lluità amb exercita en dispersió amb negres que li oposen vells fusells, sabres, llances i fleques, i amb milícies decidides, braves, però mal armades i que no poden, per raons d'ordre geogràfic rebre socors.

Però, de tota manera, el «Duce», en respondre a l'indecorat telegrama de Franco, ha reivindicat per a les seves hostes, invasores d'Espanya, la totalitat dels discutibles èxits santanderins. «M'ha causat gran alegria — contestà — que els legionaris italians hagin conquisat decisivament.» (Decisivament! I en realitat Mussolini no exagera. Les cinc notídes columnes que avançaren concentràment sobre Santander, des de l'Oest de Reinos a les Encartacions, estaven formades per quatre divisions italianes, unitats portugueses, tabors marroquins i una sola brigada espanyola, composta de requetés navarresos. Cent avions amb pilots italians i alemanys i vintanta tancs, italians i alemanys igualment, ultra una enorme artilleria servida en la seva totalitat per estrangers, recolzaven llur marxa.

I quins generals les manaven? Roso, Basico, Balce, Perchi, Benio, Mauca, Bergonoli, Teresini... Un nom hispà figurava vergonyosament a llur costat: el de Saldraga. Feia de capità o de tinent.

Quan escrivia aquest comentari continuava la batalla a l'oest de Santander, per la zona de Cabuérniga. Gran part de les forces que defensaven la província s'hien replegat, després de l'evacuació de Torrelavega, en direcció a Astúries. Altres, perduda llur línia natural de retirada, se salvaren per mar, Rothen per aclarir encara nombroses incògnites. Hi ha hagut en aquest dramàtic episodi nordenc heroïsmes i desmaïes. Algunes unitats es baten fins a perdre el 80 per 100 de llurs efectius. Altres, les menys, demostraren atordiment i flaqueja. La fatalitat geogràfica pesava demoralitzant sobre els lluitadors de la Muntanya. No disposaven a penes d'aviació. Sabien que era impossible socórrer-los directament. No obstant, la resistència, sobretot als sectors central i occidental, ha estat honrosa i en moltes ocasions heroica.

Ha intervingut un altre factor que no havia fet a penes fins ara la seva aparició al Nord: ens referim a la cinquena columna. La coneixiem d'ençà que a Madrid, un dia de novembre, quan els moros lluitaven amb els carrabiners a la plaça de la Moncloa, i els legionaris arribaven al Passeig de Rosales, es llançà al carrer, i atacà per l'esquena els defensors de la capital d'Espanya. Fou vençuda i gairebé exterminada. A Santander sembla que tingué millor fortuna. (La causa? No és aquest el moment d'explicar-la. Queden per aclarir molts extrems i a escriure no pocs antecedents. Ja arribarà l'ocasió.

Però cal saber que no ha acabat la guerra al Nord. I que l'Espanya republicana no abandonarà els que se situen lluitant a les muntanyes d'Astúries, selecció de braves, d'irreductibles, trempats en la fornat de la dissort immerescuda, agraïtats pel sofriment. Vagi envers ella la nostra admiració.

L'alt comandament de la República, per tal d'ajudar en el possible els combatents de la Muntanya, muntà una ofensiva a Aragó, que està en plena marxa quan escrivim aquestes impressions ràpides. Aquesta ofensiva té com a eix la zona central de la regió, al nord i al sud de Saragossa, des de Zuera a Belchite. Una segona ofensiva la cobreix per la comarca de Terol. Iniciada aquella brusquement, ha aconseguit triomfs molt honorosos, i les seves avantguardes tenen ja sota llurs canons el caseriu de Saragossa. Segurament que serà amplada en altres direccions que es vagi creant. Des del primer dia féu l'esperat efecte de ventosa, i obligà l'enemic a retirar del nord moltes esquadres d'aviació i una divisió d'infanteria italiana.

També ha començat una altra ofensiva al Sud, per la banda muntanyosa de la província de Granada. El front a la dita regió comprèn tres sectors: el d'Iznalloz, que té les seves avançades per Huétor-Santillán, molt a prop de la fàbrica de pólvora de El Fargue, dominant la Vega com des d'un balcó immens; el de Sierra Nevada, que passa per Güéjar i els seus alars, i el de la Costa, que tanca el camí d'Almería als voltants de Castell de Ferro. A Granada i Motril hi ha hagut recentment greus desordres. Sembla que, per a dominar-los, acudiren de Màlaga alguns batallons italians. Però a Màlaga també, segons contes de Gibraltar, tornaren a reproduir-se els disturbis en forma de topada sagnant entre les tropes espanyoles i les de Mussolini. Indubtablement que la reraguarda fascista està molt malalta. Això no vol dir que sigui imminent el seu desastre. Però el procés de descomposició es va accentuant...

Portem tretze mesos llargs de guerra. Si agafem un mapa i comparem els guanya i les pèrdues territorials de lleials i rebels haurem de convenir en què el balanç és favorable per als darrers. Han augmentat la superfície de l'Espanya feixistoida amb el nord de la província de Toledo i sud de la de Madrid, amb Badajoz i extenses zones extremenyas, amb Màlaga i part de la seva província, amb el litoral granadí fins a més enllà d'Almuñécar, Motril i Salobreña, amb les províncies de Guipúscoa i de Biscaia i amb la major part de la de Santander. No es gaire, no obstant, després d'un any de guerra, de la intervenció directa amb exèrcits inclúsivament d'Itàlia i d'Alemanya i de la conducta inqualificable observada, en relació amb l'Espanya lleial i legal, per les democràcies burgeses europees. El gran bloc republicà del Centre, l'Estat Llevant i el Sud segueix intacte. Ha rebut cops fortíssims, i ha sabut tornar-los amb usura.

Mes hem d'afegir: el problema militar de la nostra guerra d'independència no pot ésser plantejat geogràficament. La realitat veritable no és al mapa. El mapa enganya. En el mes d'agost de l'any passat posem Màlaga i gairebé tot el Nord. Però estàvem potencialment vençuts. Què podem oposar a les forces fascistes, que començaven ja a rebre avions a dotzenes, canons i metralladores a centenars i tècnics estrangers a milers? Unes caòtiques milícies molt entusiastes, però que tenien una idea absurda de la guerra moderna. Aquestes milícies, polítiques i sindicals, sense caps, sense quadres d'oficials, pessimament armades i municionades, sense aviació, sense tancs, sense artilleria, sense metra-

lladores, es batien a la babalà, i actuaven dintre la inefficàcia d'una perpètua improvisació circumstancial. Cada dia els aportava un afany, un fet nou, una crisi més greu que les anteriors. Com és que no foren derrotats? Com és que no s'apropà a Madrid l'adversari fins al cap de dos mesos? Com és que no va ésser trencada la barrera del Guadarrama? Com és que no va caure llavors Màlaga? Com és que darrera la pèrdua de Sant Sebastià, conseqüència de la d'Irun, Biscaia no fou atacada a fons? L'Espanya republicana, que no es resignava a la defensiva, que atacava a Astúries, i a Oesa, i a les ribes de l'Ebre, i a Terol, i a Granada, i a Còrdova, i que realista a Extremadura, no era, considerada com a factor bèl·lic, més que una immensa debilitat. L'optimisme, càlcul polític hàbil en els de dalt, convicció en els de baix, fingia forces inexistents...

Avui l'Espanya republicana, amb menys territori, és infinitament més poderosa. Que s'amidi l'enorme distància que separa el combatent de Toledo del de Brunete, el milicià sense uniforme al soldat d'ara, i es comprendrà que tenim raó en assegurar que el mapa menteix quan l'agafem com a espill de la situació militar de la guerra espanyola.

I no limitem la comparança als fronts de batalla. Estenem-la a les reraguardes. Qui podrà negar que hi ha una diferència gegantina entre el caos inevitable i disculpable de l'estiu del 1936 i l'ordre sever de l'estiu actual?

A desgrat de tots els episodis dramàtics del Nord, doncs, podem i hem de sentir-nos optimistes. El nostre optimisme no és ja, per fortuna, fill

de la resolució increbrantable i de l'obstinació heroica, sinó de l'examen raonat dels factors essencials de la contesa. Pocs mesos abans de l'enderrocament dels Imperis centrals, quan la Guerra Gran, semblava que els aliats estaven en el proleg del desastre final. Rússia havia signat la pau de Brest-Litovsk, obligant així Romania a rendir-se sense condicions. Sèrbia no existia com a nació, Townsend havia capitulat a Kut-el-Amara, Itàlia havia estat aixafada a Caporetto, i per a sostenir-se al Piave havia de rebre l'auxili de diverses divisions angleses i franceses. Ludendorff havia arribat de nou a la riba del Marne. El socors dels Estats Units era encara lluny... No obstant, un observador atent hauria encertat ja a veure en el fons d'aquella colossals reversos, que semblaven decisius, els elements primaris del triomf proper. Perquè s'agitava darrera d'ells una enorme força, estàtica encara, però que anava ràpidament a transformar-se en dinàmica. I per altra banda, els imposiderables, que Bismarck tant temia, començaven a actuar...

Recordem-nos de l'estiu decisiu de l'any 1918, mentre s'apropen la tardor i l'hivern del 1937. I pensem amb Nogi, el vencedor de Port Artur, que guanya les batalles i les guerres el bel·ligerant que no es creu derrotat, sigui els que siguin els incidents de la lluita i que té nervis fermes i cor animós per a resistir un quart d'hora més que el seu enemic.

I nervis fermes i cor animós — i moltes altres coses més — les tenim de sobres...

(Del "Boletín Decenal" del Servei d'Informació de l'E. M. de l'Exèrcit de Terra.)

ABISSINIA, ESPANYA, XINA

A Londres es senten aquestes preocupacions i es comença a reaccionar amb violència

Paris, 4. — Sir Arthur Willert, que fou durant més de deu anys director de l'oficina de Premsa del Foreign Office, publica un interessant article a "Le Petit-Parisien", sobre la situació internacional. D'aquest article mereixen destacar-se diversos paràgrafs d'una gran importància:

«L'atemptat contra l'ambaixador britànic ha demostrat que els japonesos es disposen a fer un esforç colossal per a endogar la Xina; i que aquest esforç, triomfant o no, tindrà les més greus repercussions per als interessos britànics i estrangers i que, en cas d'èxit, veurem el Japó llançar-se a la política d'Àsia per

als asiàtics». A Londres tothom s'adona que els tripijocs del Japó solament poden comprendre's degudament tenint en compte que es tracta d'un gran atac dels països feixistes contra els països democràtics, i que el Japó actua amb ple acord d'Itàlia i Alemanya.

La necessitat de considerar Espanya i la Xina com a elements d'un mateix problema fa que Londres sigui impotent per a resistir el Japó a la Xina. El Govern britànic s'adona que la força bruta serà l'últim àrbitre, i que l'única cosa que pot deturar el Japó és la seguretat que les grans Potències, especialment els Es-

tats Units i Anglaterra, han decidit fer-ho adreçat amb les armes.

Però Londres considera que una intervenció a l'extrem Orient seria desastrosa per a Europa. Com digué molt bé un dels seus membres, Anglaterra no pot reservar-se el violi en dues orquestres.

Els informes que es tenen fins ara indiquen que el Japó es prepara a fer una guerra llarga. Hom diu que emprendre dues invasions principals: un gran exèrcit recolzarà a Tien-Tsin i es dirigirà a l'interior de la Xina del Nord. L'altre exèrcit tindrà un objectiu més limitat. Després d'haver assegurat un hinterland entorn de Xang-Hai, atacarà contra Nankin, a fi de treure Txang-Kai-Xec i organitzar un Govern fantasma. No es creu que de moment els nipons tinguin objectius contra Canton. Però en el cas que Txang-Kai-Xec es retirés allà, aquest port podria també ésser amenaçat i els interessos entornes que Anglaterra té a Hong-Kong perillarien, igual que els de Xang-Hai.

Londres està inquiet. Desapareixen els quaranta anys d'esforços per a aconseguir que la Xina fos independent. Però, ¿còn queda el prestigi de l'Imperi a l'Índia, a l'Àsia? Les sancions d'Eden contra Itàlia; les audàcies sense càstig d'italians i alemanys a Espanya; la invasió de la Xina. A Londres hi ha un bon xic de violència.

El Govern anglès ha decidit reforçar la flota de contratorpediners al Mediterrani occidental. Sembla que seran desemmascarats els submarins autors de les agressions

Londres, 3. — Els ministres, reunits avui a Downing Street, han decidit, en primer lloc, reforçar la flota de contratorpediners a la Mediterrània occidental, i d'altra banda, han acceptat el projecte francès per a una reunió de les potències banyades per la Mediterrània.

En relació amb el primer punt, es preveu la tramesa d'una nova flotilla de contratorpediners, per la qual cosa el nombre d'aquells vaixells anglesos a la regió mediterrània esmentada, s'eleva a dinou. Aquests vaixells han rebut ordre de caçar i enfonar tot submarí que hagi comès un acte d'agressió contra un vaixell britànic.

Ultra aquestes disposicions immediates, els ministres han estudiat l'as-

pecte general i la política del problema de la Mediterrània.

Els continuats incidents que es registren han fet desaparèixer tots els dubtes dels governs anglesos, els quals han decidit acceptar immediatament la suggerència francesa relativa a la cooperació de les potències mediterrànies en la tasca de la seguretat comuna.

Es posa de manifest que els dubtes que existien fins ara no han afectat mai el projecte en ell mateix, sinó sobre l'oportunitat de la seva aplicació immediata.

Hom creu que es tracta de concedir a totes les flotes de les potències representades el benefici de la protecció per part dels vaixells de guerra

de cada una d'elles, mentre que fins ara cada flota actuava per compte seu, i independentment de les altres. Se suposa que un intercanvi d'informacions permetrà desemmascarar els submarins autors de les agressions.

En relació amb els problemes de que s'han fet ressò els comentaris estrangers, és a dir: recusa al Comitè de no intervenció sobre la intervenció italiana en la presa de Santander i, d'altra banda, la suggerència d'un pacte mediterrani, s'anuncia que aquests problemes són objecte actualment de consultes entre Londres i París.

S'anuncia, a més a més, que el Gabinet britànic es reunirà dimecres ve, a les onze del matí, sota la pre-

sidència de Neville Chamberlain, el qual, en tal data, ja haurà retornat d'Escòcia. En aquesta reunió s'estudiarà la línia política a desenvolupar a Ginebra per la delegació britànica.

Ancarate, ambaixador d'Espanya a Londres, s'ha entrevistat aquesta tarda amb lord Cranborne, per a tractar de la pròxima reunió de la Societat de Nacions, a la qual el diplomàtic espanyol assistirà com a delegat del seu Govern. Hom creu saber que lord Cranborne no ha pogut donar indicacions concretes a Ancarate. El Consell de Gabinet britànic examinarà també la qüestió d'Etíopia. Per ara, no sembla que el Negus hagi de trametre una delegació a Ginebra.

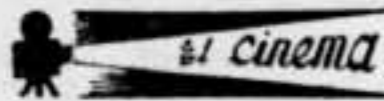
A Roma ja hi cauen bombes

Roma, 4. — Durant un vol d'exercici, una bomba "de maniobres" s'ha després d'un avió de bombardeig i ha caigut en una casa.

No ha causat danys d'importància.

Ha circulat amb insistència el rumor que es tractava d'un atemptat contra el domicili de Mussolini, però als cercles feixistes es té gran interès a desmentir aquestes versions.

Cartellera d'Espectacles



Inauguració de la temporada oficial del 37-38 de grans estrenes i re-estrenes

SETMANA DEL 30 D'AGOST AL 3 DE SETEMBRE DEL 1937

BARCELONA — Sombrero de copa. La máscara de carne. La venganza del mar. Marcha del tiempo.

GOYA — La isla del tesoro. Mlle. Doctor. Un día de familia.

MONUMENTAL — Hogueras en la noche. Entre espas y secretaría.

LALETANA — Diego corrientes. Hogueras en la noche. Entre espas y secretaría. El futuro es nuestro. Congo.

TETUAN I NURIA — Jaque al rey. De mujer a mujer. La voz del aire.

ASCASO — El gran impostor. Mares turbulentas. Los amores de Susana. Cómica. Dibujos.

CONDAL — La china del coro. La triandesa. Noche de tormenta. Alfombra. Dibujos.

ARENAS — La princesa O'Hara. El baile del Savoy. La barra mendocina. Cómica. Documental.

MISTRAL — El amor gitano. Amor y carafillas. Oro virgen. Documental.

FANTASIO — La vida futura. Dibujos color. Un minuto de silencio.

WALKIRIA — Sesenta horas en el cielo. El deber. Nuevos ideales.

CINEMA ALIANÇA — El fantasma va al Oeste. Hogueras en la noche. Estrictamente confidencial.

BOG I PRINCIPAL — Código secreto. Mlle. Doctor. La vida es dura.

CINEMAR — Vuelo nocturno. Rosa de media noche.

MARINA I TRIUNFO — El velo pintado. Verdosa. La marca del vampiro.

ASTORIA I MARYLAND — Ecos tres. Dibujos color. Un viaje por el Mundo.

INORAMA I ROYAL — Huérfanos del destino. Balles y canciones. Todo lo condensa. Cómica. Dibujos.

FOMENT MARTINEC — El ángel de las tinieblas. Bajo órdenes secretas. La ley del más fuerte. Cómica.

POMERIA — Nuevos ideales. El deber. Arlette y sus papas.

BOHEMIA I PADRO — Hombrs sin rostro. Balles y canciones. La ley del Oeste. Cómica. Espectiva.

VICTORIA — Nuevos ideales. El deber. Entre dos coronas. Dibujos.

ODON — Tarde de lluvia. El alma del bandoneón. Hogueras en la noche.

AMERICA I POC NOU — Compás de espera. Balles y canciones. Ginele alado.

ARENAD I BROADWAY — Mlle. Doctor. El crimen del Castro. Congo.

EDEN — Soldado profesional. Noche de tormenta. Cómica. Escándalos 1935.

EXCELSIOR — El pequeño Lord. Caballero improvisado. Fugitivos en la isla del diablo.

ELECTE — Dulce indecisión. La maternidad. La secuestrada. Documental. Dibujos.

SPLENDID — Tú eres mía. Las mujeres en su vida. A casa de accidentes.

ESPAL — Adán sin Eva. Tres desalmados. Subiendo a la oscuridad.

NEW-YORK — El hijo del misterio. Canción de amor. Carras y colmillos.

FRANCESCO FERRER — La ciudad en el espacio. Alfombra. Dibujos. Documental.

COLUMBUS — Misiones infernales. Ombra. Reportajes. Dibujos.

CATALUNYA — La venus negra. Cuando el amor muere. Pesca en chalupa.

FEMINA — Furia. Reportaje. Dibujos color.

CAPITOL — Aurora de esperanza. Alhambra. Frenes y retaguardia.

METROPOL — La pelirroja. La mujer

SINDICAT DE LES INDUSTRIES TEXTILS, VESTIR I ANEXES (SECCIO DE SANTS)

FESTIVAL BENEFIC

que se celebrará demà diumenge, dia 5 de setembre del 1937, en el local teatre del carrer de Leiva (Hostafrancs), organitzat per l'Agrupació Anarquista ANSELMI LORENZO, per als vells militants de la C. N. T. F. A. I.

«COBARDIAS»

del grup artístic del Sindicat (Secció Fabril de Sants)

Segon: La comèdia valenciana en un acte, de Francese Borchino.

«EL QUE FAN FER LES DONES!»

pel quadre artístic del Cercle Valencian EL TURIA

Tercer: Presentació de la Parella infantil valenciana de ball «Túria»

Quart: Es posarà en escena el primer acte del drama en tres actes del company francès Briens, traduït al català pel Grup Anarquista «AVENIR» titulat

«ELS TARATS»

pel quadre artístic de la nostra Agrupació

Al final de la representació dissertarà una conferència el company

Dr. Didac Ruiz

Cinquè: El rapsoda company

Angel Carboner recitarà poesias: «GALAN Y GARCIA HERNANDEZ», «PROCESAMIENTO Y FUSILAMIENTO DE FERRER GARDIA», «COPIA DEL 2 DE MAYO Y 19 DE JULIO A SANGRE Y A FUEGO»

ENTRADA UNA PTA. PER A TOTES LES LOCALITATS que ha cread, La máscara de Fu-Man-chú.

NENS I NENES EL «PERVENIR»

depèn de vosaltres que sou els qui atengareu una nova Humanitat

Aviat podreu llegir el vostre setmanari

Es trobat mort l'assassí de Cases Sala

València, 4. — En entrar les nostres tropes en un dels pobles darrerament conquistats al sector de l'Est, en les recents operacions, trobaren el cadàver del comandant de l'extingida Guàrdia Civil, Manuel Andrés. El dit comandant es suïcidà en arribar les forces de la República.

Havia estat enviat pel Govern legítim a reprimir la sublevació en alguns punts de Llevant. Sortí de València amb un centenar de guàrdies i alguns milicians; els acompanyava també el diputat per Castelló, Casas Sala.

A Puebla de Valverde, els guàrdies civils traïdoners els defensors de la República i assassinaren nombrosos milicians i l'esmentat diputat. — Febus.

Josep Lacomba no és desertor

València, 4. — L'atleta valencià Josep Lacomba, el qual partí recentment com a integrant de l'equip espanyol en l'Olimpiada Popular, ens ha adreçat una carta en la qual expressa la seva sorpresa en veure aparèixer el seu nom en una llista publicada en alguns periòdics barcelonins d'esportius que aprofitaren el viatge oficial en el qual anaven representant l'Espanya esportiva, s'han estimat més restar en terra estrangera a tornar a llur país.

L'interessat ha vingut personalment per tal d'aclarir la veritat de la seva situació, i aquesta és la prova més pesada que Josep Lacomba es troba novament al seu país. Sollicita dels diaris barcelonins que, com és de justícia, aclareixin l'error. — Febus.

Reunió dels directors dels periòdics madrilenys

Madrid, 4. — Per tal de donar a conèixer a tots els directors de periòdics de Madrid la carta que el ministre de la Governació, Zugaragaitia, ha adreçat com a contestació a la que li van trametre com a conseqüència de llur reunió última, el director de «C N T» ha convocat els directors a una reunió que tindrà lloc demà a la tarda. — Febus.

Cinc projectils al Palau Nacional

Madrid, 4. — Avui han caigut cinc projectils de canó al Palau Nacional. S'ha de lamentar un ferit. — Febus.

S. R. I.

La Comissió Femenina d'Ajut als Ferits i Combatents, que tan bona acollida ha tingut i tantes simpaties ha desenvolupat, prega a totes les companyes, sense distinció de partit ni sindical, que aportin llur col·laboració a aquesta tasca tan simpàtica com eficient, ja sigui amb la confecció de robes per als ferits o bé qualsevol altra activitat útil per a la causa. Tores les companyes que vulguin col·laborar poden passar pel Secretariat Femení d'Ajut als Ferits i Combatents, Passeig de Pi i Margall, 36, segon pis.

SEGELL «LE CRI DE BARCELONE»

El nostre company Félix Danon ens prega que fem saber que el segell «Le Cri de Barcelone» (amb al·legoria) ha quedat anul·lat. Que tothom prengui bona nota.

No es poden portar més de dos quilos de patates

Davant l'abus intolerable que suposa l'existència de persones i grups que surten de la ciutat, en tren o per carretera, a adquirir patates als pobles veïns, fora de tot control i dificultant les ramesses ordinàries de patates al Departament de Proveliments per a la seva equitativa distribució per al consum de la nostra ciutat, es fa avinent, perquè ningú no pugui al·legar ignorància, que han estat cursades les oportunes ordres als inspectors del Departament de Proveliments i als agents de la força pública, per tal que, a partir d'avui, s'agui detinguda a l'entrada de la població tota aquella que portin quantitats de patates superiors a dos quilos, als quals serà deconstruïda la mercaderia sense dret a indemnització de cap mena, a part de les sancions que els corresponguin segons la naturalesa i circumstàncies de la infracció.

TEATRE COMIC

Diumenge, dia 5 de setembre, a dos quarts d'onze de la nit,

GRAN FESTIVAL

per a sortejat els quadros de l'exposició de paisatges mexicans pintats pel tenor Angel Soto, a benefici dels Hospitals no subvencionats, i patrocinat per

«SOLIDARIDAD OBRERA»

PROGRAMA

Primer: La sarsuela de costums cubanes, de Rancho i Genet

LA VIRGEN MORENA

cantada per ANGEL SOTO

Matilde Rossy, Roseta Torregrosa, Enriqueta Giménez, Emilia Borrera, Teresa Sánchez, Maria Pons, Mateu Guitart, Angel Soto, Artur Suárez, A Garrido, Pere Alcántara, Ramon Cases, P. Parera, J. Cullá J. Vega i J. Feyró

Segon: Sortej dels quadros

Tercer: Fi de festa pels eminents artistes: Angeles Martínez, Cecília Gubert, Sofia Vergé, Roseta Torregrosa, Aida and Frey, Antoni Miras, Lluís Fabregat, Angel Soto, Andreu Sánchez i els Boys del Teatre Palace

Mestres directors JOSEF I MANUEL ORTIZ DE GARATE

El Teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 19, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 4,30, I NIT, A LES 19

APOLLO — Companyia de drames socials. Nit, i demà, tarda i nit. «No quiseo ser madre».

BARCELONA — Companyia de comèdia castellana. Nit, i demà, tarda i nit. «El almirante Centollo».

COMIC — Companyia de revistes. Nit, i demà, tarda i nit. «Me acuerdo a las ocho».

ESPANYOL — Companyia de vodevil. Nit, i demà, tarda i nit. «La meva dona, la teva i la de l'altre».

NOVETATS — Companyia lírica castellana. Nit, i demà, tarda i nit. «La dolçorosa».

NOU — Companyia lírica castellana. Nit, i demà, tarda i nit. «Molinos de viento» i «La asiaticana».

OLYMPIA — Demà, tarda, gran programa d'òpera: «I Pagliacci» i «Marina».

PRINCIPAL PALACE — Companyia d'òpera. Nit, i demà, tarda i nit. «Boy una mujer fatal».

PARTHENON — Companyia de «Grand Guignol». Nit, i demà, tarda i nit. «Caso de oro» i «Las delicias del hogar».

POLJORAMA — Companyia de drama català. Nit, i demà, tarda i nit. «Més colla de Favor».

ROMEA — Companyia de comèdia castellana. Nit, i demà, tarda i nit. «Dua y señora».

VICTORIA — Companyia lírica castellana. Nit, i demà, tarda i nit. «La del manajo de rosas».

TIVOLI — Companyia de revistes. Nit, i demà, tarda i nit. «El superrespetable "Arte 1937"».

ESFUERZO

Ha sortit ja la revista del moviment juvenil llibertari, ADQUIRIR-LA I PROPAGUEU-LA

Quilose de les Joventuts Llibertaries, situat a la Gran Via, cantonada a Muntaner

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT DE LES INDUSTRIES ALIMENTOSAS

Convocatòria

Són convocats tots els militants del Sindicat a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, dia 5, a les deu del matí, al nostre local social, carrer Ricard Mella, 60.

Es recomana la puntual assistència de tothom per la importància dels assumptes a tractar.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL-LURGICA

Secció Serrallers en Obres i Portes Ondulades

Fem saber que els companys Ramon Font i Lluís Chico Hernández, han perdut llur documentació amb la cartera que contenia la Carta de Treball. Si algun company l'ha trobada la lliurarà al Sindicat de la Indústria Siderometal·lúrgica, Secretariat de Serrallers en Obres i Portes Ondulades, o bé ens notificarà on podem anar-la a cercar.

Frontó Novetats

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, a cesta:

BILBAO-BASURCO contra **CANTABRIA-RICARDO**

Nit, a un quart d'onze, a pala:

NARRU II-JAUREGUI contra **SALAMANCA-PEREA**

L'entrada de Pinsos a Catalunya i la taxa fixada pel Govern de la República

Per Ordre de la Presidència del Consell de ministres de la República, de data 9 d'agost, proposat, han estat establertes les cotitzacions màximes de productes i subproductes agrícoles, entre els quals n'hi ha dels que correntment es destinen a l'alimentació del bestiar i d'altres susceptibles d'èsser-hi destinats. Pel que es refereix a llur entrada a Catalunya, el Departament d'Agricultura de la Generalitat està disposat a exercir amb tota energia el control escaient, per tal de comprovar el compliment estricte dels preus que per als productes esmentats acaba de fixar el Govern de la República.

A aquest efecte, per la Delegació de Forniments Agrícoles d'aquest Departament, han estat ja circulades les oportunes instruccions a l'Interventor de Llotja i als delegats comarcalers de Forniments, per tal que no s'autoritzi l'entrada de cap expedició de pinsos provinents de la resta del territori litoral, que no hagi estat adquirida als preus legals al·ludits, i perquè siguin requisades les que infringeixin aquesta disposició.

A propòsit d'això, la Conselleria d'Agricultura recorda que continuen en plena vigència les normes contingudes en l'Ordre per ella dictada en data 9 de juny d'enguany («Diari Oficial» del dia 10 següent), mitjançant la qual, i establint una coordinació amb allò que sobre la mateixa matèria havia disposat el ministeri d'Agricultura de la República, es disposava que totes les expedicions de productes o subproductes agrícoles destinats o susceptibles d'èsser destinats a pin-

AVIS A BASILI SAMPER

Basili Samper, capità: Fes-nos saber on et trobes hospitalitzat. El teu germà, Samper.

ACTIVITAT ESPECIFICA

NOTA DEL COMITE REGIONAL DE LES JOVENTUTS LLIBERTARIES

Aquest Comitè Regional, per mitjà del seu Secretariat de Propaganda Oral, posa al coneixement de tota la nostra organització que cal que algun notificat a aquest Secretariat tots els actes que hagin d'organitzar-se, amb el segell de responsabilitat d'aquelles organitzacions que facin la demanda.

També demana que tots els oradors que estiguin controlats per aquest Comitè Regional al seu Secretariat de Propaganda, procurin acudir a la reunió que tindrà lloc al nostre estatge social, Via Durruti, 32-34, a les set de la tarda del dia 7.

Aquest Secretariat espera que serà atès per part de tots per al bé de la causa.

El XV Congrés de l'Aliança Cooperativa Internacional

Durant els dies 6 al 9 del corrent, tindrà lloc a París el XV Congrés de l'Aliança Cooperativa Internacional. Aquest Congrés té lloc cada tres anys a la capitalitat de la nació adherida, que en el darrer Congrés s'ha escollit. Hi assistiran delegats dels moviments cooperatius de trenta-vuit països, que són actualment els adherits a l'A. C. I. i que representen més de 80.000.000 de cooperadors.

En dies posteriors i anteriors al Congrés, seran celebrats l'Assemblea Universal de les Joventuts Cooperatives; la Conferència Internacional de la Premsa cooperativista; la Conferència Internacional de dones cooperadores; i l'Assemblea del Magatzem a l'Església Internacional.

Ultra els delegats directes, hi assistirán gran nombre de delegats fraternals. Entre aquests, s'hi trobaran els representants del Govern de la República i del Govern de la Generalitat, que són, respectivament, el diputat al Parlament de la República, Miquel Santaló, i el president del Consell Superior de la Cooperació de Catalunya, Antoni Dot i Arxé.

El moviment cooperatiu espanyol hi tindrà també una delegació directa composta per Miquel Mestre, Regino González i Lauro Briones. Hi assistirà, també, Joan Ventosa i Roig.

Les deficiències en la qualitat del pa seran corregides de seguida

El Departament de Proveliments de la Generalitat de Catalunya fa avinent, en relació a l'elaboració del pa, que havent procedit a distribuir una quantitat de farina de l'anomenada de força, cal que el públic consumidor es faci càrrec, si nota alguna deficiència en la qualitat del pa elaborat, que es a causa de l'esmentada circumstància, serà corregida tot seguit que es distribuixin noves partides de farina corrent panificable.

LES NORMES PER A LA FORMALITZACIO DEL CERTIFICAT DE TREBALL

Hem rebut la nota següent:

La Secció del Certificat de Treball de la Conselleria de Treball del Govern de la Generalitat de Catalunya, havent observat que per part d'alguns Ajuntaments, Sindicats i Associacions Professionals, així com també diverses empreses comercials, industrials i particulars, deixen incompletes en part les disposicions del «Diari Oficial» de la Generalitat del 9 i del 14 de juliol passat en el qual es regula les normes de formalització del Certificat de Treball, en particular de les ordres 9 de juliol, article 1.º, 2.º i 3.º i la del 14 del mateix mes, articles 3.º, 4.º i 5.º, es preve el interessats que en deixar incompletes els dits requisits, els seran aplicades les sancions que per incompliment d'aquestes disposicions esmenta l'article 4.º de l'esmentada Ordre del 9 de juliol.

Les disposicions indicades, aparegudes en el moment oportú en el «Diari Oficial» de la Generalitat, diuen textualment:

Ordre del 9 de juliol:

Article Primer. — Tots els ciutadans que en ingressar al servei militar abandonin llur treball, tenen obligació de lliurar el Certificat de Tre-

ball estés a llur nom, al Comitè de Control o empresa de la casa on treballin.

Art. 2.º — El Comitè de Control o empreses lliuraran a les Oficines corresponents de Certificats de Treball, els dos exemplars del Certificat pertanyents als obrers a què fa referència l'article primer.

Art. 3.º — El preceptuat a l'apartat anterior haurà de portar-se a compliment dins el termini de setanta-dues hores.

Ordre del 14 de juliol:

Art. 3.º — Els Ajuntaments forans donaran compte mensualment a aquest Departament, en relació triplificada de les altes i baixes, moviment del titular del Certificat de Treball i la seva caducitat, per a la deguda rectificació.

Art. 4.º — Els Centres d'ensenyament procediran de la mateixa forma que indica l'art. 3.º.

Art. 5.º — De la mateixa manera procediran els Sindicats, Associacions i Comerços particulars.

Aquesta Conselleria espera dels responsables de les Entitats que s'apropiaran al compliment del que està disposat en evitar els perjudicis que podrien sobrevenir-los.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: { Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dissabte, 4 de setembre del 1937

NUMERO 168

PERFILS

Una situació que dura massa

Catalunya ha estat l'únic poble d'Espanya que ha viscut amb vera intensitat el procés polític creat el 19 de juliol del 1936. Ha passat per les diverses fases d'aquest procés amb una empena formidable, per tal com de llur resultat depenia la fixació de directrius a l'obra revolucionària. Catalunya ha legislat, ha construït, ha organitzat en tots els ordres de la nostra vida nacional, amb un pensament progressiu i eficient. Catalunya ha viscut tant, ha fet tant, dins un espai de temps relativament curt, que gairebé ha arribat al tombant decisiu de la seva vida política.

Els fets de maig en són una mostra. Allò no fou simplement un tràgic episodi de tristes conseqüències: era quelcom més. Catalunya no havia caigut en la follia ni es mereixia la mesura coercitiva que se li va aplicar a tall de càstig. Mesura que en res no pot justificar-se, si no és convenint que fou la viva reacció d'uns ressentiments ja tradicionals contra la nostra terra. I el més trist és que aquell o aquells que podien aturar aquesta vergonya, perquè sabien que les contradiccions polítiques internes d'un Poble ningú no les pot arbitrar ni remeiar amb més tacte que el Poble mateix, permetren que homes que no ens estimen, perquè no ens comprenen, esdevinguessin àrbitres de la situació, no al servei de la causa de tots, sinó com a funcionaris d'una tendència política determinada.

I cada dia que passa la situació s'agreuja. El poble català es troba violent davant aquest tracte poc cordial de tutelatge, de limitació dels drets, d'arbitratge un si és no és colonitzador. Fins i tot arriba a fer mals pensaments. Ja la veu de la corrandia popular apunta irònicament possibles perills que guarden massa relació amb la força. Potser, si voleu, hi ha un grau excessiu de confiança i el nequit ja córrer massa llengua, però també s'han pronunciat paraules i s'han pres actituds que tenen ben poca cosa d'afalagadores.

Catalunya mereix—i no ho demanem com una almoïna—que hom la deixi en digne exercici de tots els seus drets. Per damunt de les velles prescripcions estatutàries hi ha el dret històric de les noves realitats polítiques, que poden més. Perquè, a fi de comptes, Catalunya s'ha guanyat a pit, davant la facció, la màxima potestat d'esdevenir senyora i mestressa del seu destí. No li calen tutors.

J. Anselmo

CATALUNYA INQUISITORIAL

Crèieu, potser, que la Inquisició feia temps que s'havia acabat i que no era sinó una cosa que ha passat a la història amb un horrosor record que crispava els nervis? Doncs, no. Si tal cosa crèieu, anàveu ben errats.

Avui encara existeix la Inquisició.

Naturalment, és terrible. La seva més justa definició és dir que és la cosa més refinament inhumana que s'hagi pogut inventar.

Abans, la Inquisició, era el martiri més cruel: era un patiment lent, un dolor subministrat amb sevicia, fins que amb la seva intensitat provocava la mort. De vegades s'emprava la foguera.

La Inquisició d'avui, probablement emmollida a la natural evolució del temps i de les coses, fins de les més malvades, no mata tan aviat; es complau molt més en el sofriment i de vegades no causa la mort corporal, que tanmateix alguns acaben per desitjar com a solució desesperada. Es rebeja a fer sofrir intensament, fins a produir la mort més lamentable: la mort moral, el fàstic i l'anorament espiritual de l'individu. Aquesta modalitat, també jesuítica, de la Inquisició moderna ha adoptat un mot nou: "fer el buit a la persona intel·ligent que ha consagrat tota la seva vida a l'estudi i al seu treball". FER EL BUIT. Enterrar-lo, anihilar-lo amb tot allò que és la seva veritable vida: el seu esforç, la seva intel·ligència, el seu saber i els seus descobriments.

Aquesta Inquisició la implanta a Catalunya, amb una precisió meticulosa, tots els confreres de la "Lliga", que tenen a llurs mans els ressorts de la cultura i l'ensenyament del nostre país, i que posaren al servei del jesuïtisme més exacerbat. Un fracàs de l'Estat didacte!

Est oportunitat que avui parli d'això. Per més d'una raó que me donar i perquè, si en veritat es-

tem en una revolució de la qual ha de quedar quelcom que valgui la pena, el més natural és començar per desterrar també aquesta nova Inquisició. Serà possible que l'esperit revolucionari d'avui tingui aquesta força? Cal esperar-ho.

Jo, que sóc català de soca i arrel, que tota la meua producció literària (els llibres que tinc publicats) és catalana, no sóc pas d'aquells que es creuen que el catalanisme no és altra cosa que aquest valor (quasi sempre, per dissort, comercial) de publicar en català. Jo no crec que el veritable valor d'un lloc prové dels colors d'una bandera. Crec que prové, per contra, del savis que donen al Món fórmules de vida amb llurs descobriments científics.

Alemanya, amb un grapat de "patuns" empíriques, ha brodat una llampant bandera de la "kultur" que esgrimeix als quatre vents, i amb una desenfrenada propaganda d'aquesta "kultur" ha aconseguit (oh miracle de la Inconsciència de les nacions!) de fer-se respectar i àdhuc admirar... Malgrat que la seva toxiteria és ben palesa.

Catalunya hauria d'ésser admirada arreu del Món pel seu valor positiu. Ella és qui amb més dret podria enarbolar la bandera de la Ciència, la bandera més ben teixida i coberta de glòria. Jo vull per la meua Catalunya aquest veritable sentit d'universalitat que té ben guanyat i que és un orgull legítim i positiu. Ho vull perquè sóc català de bo de bo, i el veritable sentiment no resta pobrament limitat a la poquesa de la política i la geografia.

La moderna Inquisició, en ofegar les seves víctimes, comet el greuge imperdonable d'ofegar les nacions que les produeix. Aquest ha estat el cas de Catalunya. Cal reivindicar-la. Hem de conquerir

la nostra grandesa. Hem de foragitar els procediments bàrbars.

Hem de fer conèixer a tot el Món el barceloní, fill de Malgrat, Marià Cubí, qui, víctima de la Catalunya inquisitorial (que ha de finir), no ha pogut donar-nos la glòria de la seva Ciència, el valor de la qual han sabut aprofitar en altres llocs, on són més conscients i més hàbils que nosaltres. El "Compendi Frenològic" de Combes tingué la virtut de fer produir un savi a la nostra terra. Un savi: Marià Cubí, a qui no hem considerat. El nostre Cubí fundà, a L'Havana (1861), el col·legi "Buenavista", junt amb un altre català, J. Olivella; fundà també allí la primera publicació com a "magazine": "Revista"; a Tampico (Mèxic) fundà una altra escola: "Fuente de Libertad". I amb els seus descobriments científics obtinguts a Barcelona, sembla trobar, amb Galí, una fórmula concreta, definitiva, que determina, per les distintes regions del cervell, les facultats de l'ànima i el seu relatiu desenvolupament; descobriments que experimentat en escoles, presons i establiments similars. Així donà al Món el fruit d'una Ciència, de la qual podem dir que Sant Agustí va ésser un dels iniciadors i que Balmes en feu un dels puntals de la seva filosofia. Malgrat tot, li ha valgut d'ésser víctima d'aquesta Inquisició. No tinc pas cap inconvenient de dir que la Filosofia avui més discutida, o sia la del Psicoanàlisi i que, amb el nom de Freud, dona glòria a una nació estrangera, nosaltres podríem reclamar-la per al nostre Marià Cubí.

I el jesuïtisme inquisitorial de Catalunya també s'ha alarmat amb el nostre lleidetà Miquel Servet, com s'alarmà Ecolampadio per la doctrina antitrinitària que

Segueix a la pàgina 3.

«La unió de la joventut és la millor garantia de la nostra victòria», ha dit Fidel Miró, secretari de la F. I. de Joventuts Llibertàries

València, 4.—Un redactor de l'Agència Febus ha fet a Fidel Miró, secretari de la F. I. de Joventuts Llibertàries, algunes preguntes sobre l'aliança de la joventut antifeixista i altres problemes inherents.

—Què opines del pacte d'aliança de la joventut?

—Allò que opinen tots els joves veritablement revolucionaris, que senten i viuen plenament la lluita que sostenim contra el feixisme internacional. Els joves hem donat l'exemple. A la unió de la joventut ha de seguir la més estreta unió de tots els treballadors. L'aliança entre tots els sectors antifeixistes amb l'únic objecte de guanyar la guerra i consolidar la Revolució. Amb l'aliança de la joventut reneix la cordialitat i la confiança que imperà els primers dies de lluita, factor indispensable per a la victòria.

—Com veus l'esdevenidor de la joventut espanyola?

—Sóc francament optimista, i consti que no és aquesta una resposta formulària. L'esdevenidor és el fruit del present. El demà depèn dels esforços i de la voluntat que siguem capaços avui de realitzar. Per damunt de totes les contrarietats, ningú no s'atrevirà a dubtar que, finalment, aconseguirem el triomf. Tenim plena confiança en nosaltres, perquè defenem una causa justa i perquè amb nosaltres hi ha tots els treballadors, tota la joventut i totes les consciències honrades. Confio en aquesta joventut espanyola que el 19 de juliol del 1936 sabé, amb la seva pròpia sang, escriure una de les més grans gestes que registra la Història, i que als fronts de lluita, com als llocs de producció, dona vida amb el seu esforç a un nou Món.

—Quin concepte et mereix la posició dels joves revolucionaris de tot el Món, referent a la nostra lluita?

—Llevat honoroses excepcions, és plàtonica, no gaire viril i gens revolucionària. L'horrible tragèdia que viu Espanya i també Xina, sembla ignorada per a la major part de la joventut internacional. Quan la joventut espanyola deixa la vida a les trinxeres, en la lluita per l'emancipació dels treballadors i la llibertat de tots els humans, la incomprensió i indiferència causen una veritable indignació. Les organitzacions juvenils, juntament amb les sindicals, tenen a les mans la

¡VOSALTRES, TAMBE!

«La Humanitat» també ha volgut donar un tomb a l'embolic que va començar «Treball» entorn del reingrés d'Angel Pestaña a la C. N. T. Però ha estat un tomb que s'assembla massa als tres tombos d'abans.

A nosaltres ens és indiferent l'ingrés de Pestaña a la C. N. T., perquè l'assumpte solament afecta l'interessat i el Sindicat Metal·lúrgic de Barcelona. Però el que no podem admetre és que determinats subjectes del «Partido Sindicalista» vulguin fer de consellers improvisats a l'Organització confederal quan ni per això tenen autoritat. La C. N. T. farà allò que millor li plaurà, ara i sempre, prescindint en absolut de totes les «ordinades».

Que els «altres» emboliquin, és comprensible, perquè aquesta és la seva feina; però a vosaltres, ¿què se us hi ha perdut per entremig?

nostra victòria. N'hi hauria prou amb una decisió audaç. Un dels primers i principals objectius a aconseguir per l'aliança de la joventut antifeixista és fer comprendre als nostres germans d'arreu del Món aquest deure ineludible.

—Què opines de la Internacional Joventut Anarquista?

—Que cal anar a la seva creació immediatament. Praxissats els mètodes de lluita de la social-democràcia, l'anarquisme és l'única esperança de salvació per al proletariat internacional. La Internacional Joventut Anarquista, ha de superar totes les petites discòrdies de tipus filosòfic entre la família anarquista i amb plena visió dels problemes presents, obrar en conjunt amb audàcia i serenitat.

Finalment, el redactor de l'Agència Febus li preguntà si l'aliança de la joventut antifeixista tindria llarga durada, i Fidel Miró contestà:

—Així ho espero. Confio que la joventut espanyola, sense excepcions, es sabrà percatar que la unitat de la joventut és la millor garantia de la nostra victòria. Considero que la seva ruptura fóra per a la causa antifeixista la pitjor de les derrotes.—Febus.

Demà, diumenge, assemblea de la Federació Catalana de Nació Amateur

Lectura i aprovació de l'acta anterior. Aprovació de l'estat de comptes. Lectura de la Memòria. Discussió de proposicions presentades. Elecció de president i clubs que hauran de formar el nou Consell Directiu.

Per la importància de l'Assemblea és d'esperar l'assistència de tots els clubs afiliats i mitjançant la representació d'uns delegats degudament autoritzats.

AL CAFÈ

SEGONS QUI, FILA MASSA PRIM, PERO...

Molt a prop nostre hi havia dos homes força dissemblants. L'un madur, una mica pagès, amb el cabell arranat i la salut sobreixent-li per les galtes. L'altre, d'una trentena d'anys, esprimitat i curi de vista.

Han parlat sempre animadament. De bell antuvi no els hem prestat atenció. Després, però, ens ha semblat que la conversa llur tenia molt més interès que no la dels nostres veïns habituals.

—Mireu — deia el més jove. — Les petites coses són les més reveladores. Hi hagué una dama cèlebre que advertí que quan volia saber d'on venia el vent no tirava mai una pedra enlaira, sinó una ploma.

—Bé, doncs, si fileu tan prim acabareu de perdre la vista — li contestava el més madur. — Quan a mi m'interessa encabir-me al tramvia, hi pujo. Que trepitjo algú? Pacència.

—Ah, veieu? Es el que us deia: una demostració d'egoisme. Si penséssiu que la vostra llibertat només ha d'arribar fins al límit en què escrotona la llibertat dels altres, obrariu d'una manera molt distinta.

—Per què? Es que m'he de quedar en terra quan porto pressa?

Bah, home, bah! Es que he de mirar a terra per a no desenfilar les sabates de ningú? Al capdavant protegeix els cirabotes.

—Potser sí. Però voleu dir que trobeu que és plausible no mirar prim quan el trepitja sou vós?

—No em trepitgen gairebé mai.

—I us plau, quan succeeix així?

—Home...!

—Us plau que quan aneu pel carrer us donin una empena?

—No me'n donen mai...!

—Us plau que quan us n'aneu al lit algun veí es posi a cantar la «Marina»?

—Teniu uns acudits! Peis volts de casa no sento mai cantar ningú.

—Us plau que mentre voleu dormir els automòbils toquin la botzina?

—Mireu. Tot això no em passa mai, i si passa no me n'adono. A l'hora de dormir, dormo. A l'hora de caminar, camino. A l'hora de pujar al tramvia, hi pujo. I no em preocupo mai dels altres.

—Però el fet que no us n'adoneu no vol dir que no passi, ni que estigui bé. Vós esteu molt satisfet de la vida i teniu una compulsió que, en molts casos, us afavoreix. Però això no és cap obstacle perquè sempre procureu actuar de manera que no causeu enuig ni perjudici als vostres semblants.

—Fileu massa prim, home...!

—Potser sí; potser sí. Però si tothom hi filés ens estalviariem molt de malestar i moltes enrabades.

La conversa durava i tenia el mateix interès dels primers moments quan nosaltres ens n'hem anat.

MARI